

ЮЛИАНСКИТЪ ГРЪШКИ.

За Юлианскитѣ грѣшки, ний притурихми при всѣки мѣсецъ (стр. 4—27), по 9 реда числа и при Пасхалинтѣ на вторитѣ имѣ стр-ци по 2 таблици, които ся придържатъ и отъ тия на I-тѣ имѣ стр-ци.

Отъ тия числа и таблици ако ги прочитате по внимателно, много добръ ще разбирате ва тия грѣшки и за мѣстението на водинтѣ съ годишнитѣ 4 врѣмена тѣй напр.

Юлианскитѣ грѣшки спорѣдъ числата прибавени по 9 реда и всѣки м-цъ и отъ малкиѣ високосни години, които се надъ тѣхъ т. е. ще разбирате отъ тия прибавени при мѣсецитѣ на нашия „Балчовия календаръ, които се най-горнитѣ и почватъ отъ: $\frac{9}{21}$, $\frac{8}{21}$, $\frac{7}{21}$ и т. н. до тия $\frac{1}{21}$. Тѣви показватъ мѣстението на зодинтѣ и на годишнитѣ 4 врѣмена, които до нашето воѣме тѣ се достигнали да почватъ — спорѣдъ календаритѣ „Юлианския“ и „Григориянския“ отъ $\frac{9}{21}$ т. е. отъ 1800 год. на насамъ, а спорѣдъ нашитѣ календари: „Астрономическия“ и „Балчовия“ отъ 1792 год. които последнитѣ спорѣдъ малкиѣ имѣ високосни години, тѣ иматъ се I-во число т. е. когато почватъ зодинтѣ и годишнитѣ врѣмена. Но отъ 1820 год. тѣ, календаритѣ: „Юлианския“ и „Григориянския“ ще промѣнятъ числата си отъ $\frac{9}{21}$ на $\frac{8}{21}$, отъ 2048 г. — $\frac{7}{21}$, отъ 2176 г. — $\frac{6}{21}$, отъ 2304 г. — $\frac{5}{21}$, отъ 2432 г. — $\frac{4}{21}$, отъ 2560 г. — $\frac{3}{21}$, отъ 2688 г. — $\frac{2}{21}$ и отъ 2816—2944 г. на $\frac{1}{21}$. Тѣй што прѣвъ този периодъ отъ 2816—2944 г. И Юлианскитѣ числа ще достигнатъ тѣкмо еднакви съ тия по нашитѣ календари: „Астрономическия“ и „Балчовия“ т. е. и той ще да достигни да дѣли като последнитѣ годишнитѣ врѣмена отъ по 3 цѣли мѣсеци. Но „Григориянския“, защото има и той малки високосни години, съ които спадава излишакъ по 3 дена прѣвъ всѣки 400 год., а не на 128 години по 1 день т. е. както спадватъ нашитѣ календари, ва това когато тѣ и Юлианския календаръ отъ 2944 г. ще имѣ се уравниатъ числата т. е. когато ще почватъ мѣсеца се въ сѣкия день ще почватъ и врѣмената, а „Григориянския“ него день ще има се 21 отъ с. м-цъ. И даже на 3500 години той съ по 1 день още по назадъ ще брои т. отъ 21 на 22, 23 и т. н.

Това трѣбва да разбирате и отъ тия по 9 реда числа прибавени при Юлианскитѣ мѣсеци, тѣй напр.: отъ 1800 г. разницата на „Юлианския“ и „Григориянския“ календари е почнала отъ $\frac{1}{18}$, защото тя е почнала: отъ 1582—1700 съ $\frac{1}{11}$, отъ 1700— $\frac{1}{12}$, отъ 1800— $\frac{1}{18}$, отъ 1900 тя ще бжде $\frac{1}{14}$, отъ 2100 г. — $\frac{1}{18}$, отъ 2200 г. — $\frac{1}{16}$, отъ 2300 г. — $\frac{1}{17}$, отъ 2500 г. — $\frac{1}{18}$, отъ 2600 г. — $\frac{1}{19}$, отъ 2700 г. — $\frac{1}{20}$ и отъ 2900 г. на $\frac{1}{21}$. И тѣй нали еднаква излива съ горнята смѣтка?

Отъ Таблицитѣ прибавени при Пасхалинтѣ: отъ 41 и тия отъ 43 — 75-та, ако и надъ тѣхъ си убырните вниманието, още по добръ ще разбирате: отъ гдѣ почвали врѣмената по врѣмето на Юлий Цезаря (Таблица I стр. 41), постоянно до гдѣ се достигнали тѣ до нашето врѣме (Табл. XVI стр. 57), но кога и Юлианскитѣ числа ще почватъ съ врѣмената (Табл. XXIV стр. 65) и ако не се почни слѣдъ това, отъ 2944 г. и Юлианския календаръ всѣка 128 год. да я применява и той като проста вмѣсто високосна година, то до 4256 год. до гдѣ ще достигнатъ да почватъ врѣмената вижитъ Табл. XXXIV стр. 75.